

blågult guld

Antennas

Slumpen förde dem samman runt 1998 efter att sångaren Christian Björkman, gitarristen Johnny Persson och trummissen Henrik Westerholm snackade musik på en fest. Fyra år senare bytte de namn från Kinkaid till Novak och med på resan följde basisten John Eriksson. Bandet hann släppa skivan *Perpetual Motion* innan det var dags för nästa namnbyte.

– Andreas Novak från Fame Factory släppte en skiva under namnet Novak. Vi hade haft vårt namn längre men det var ingen idé att bråka och kontakta advokater, säger Johnny Persson.

Istället blev det Antennas efter att killarna gått igenom flera hundra namnslappar med förslag, det nya namnet passar utmärkt till bandets musikaliska stil. Johnny säger att Antennas har små signaler som hämtar in spretiga influenser till låtarna. I grunden finns det klara kopplingar till traditionell och lättillgänglig pop men dragen av psykodeliska inslag är stundtals stora, speciellt i låten *Untie the Knot* där Mercury Revs ande spökar. – Novak var inte lika fullt ut som Antennas är och det på många olika sätt. Vi gick inte hela vägen innan men dom som lyssnade på Novak kommer att känna igen sig, säger Johnny.

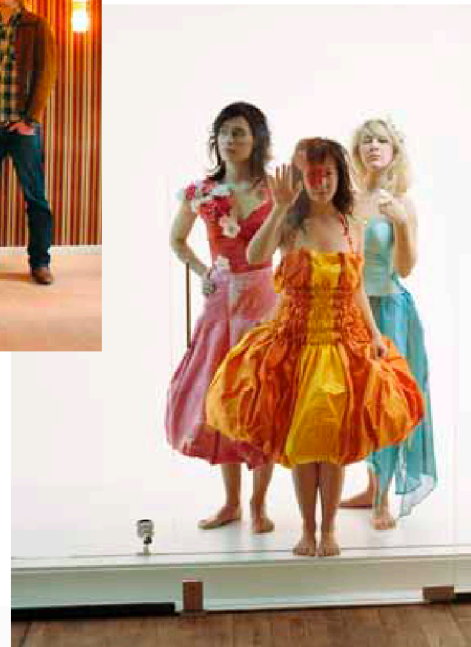
Alla i bandet är födda, uppvuxna och fortfarande bosatta på Gotland och det har haft sin betydelse för bandets utveckling.

– På en ö blir du lätt isolerad och när ditt intresse är musik får du lita till dig själv. Men Visby har en bra musikscen med stor variation, säger Johnny.

I slutet av sommaren kommer första skivan för Antennas, producerad av Magnus Henriksson från Existensminimum. Singeln *Always On My Mind* släpptes i slutet av april. En poplåt i marschakt med medryckande melodier, så medryckande att andra artister satt sin personliga touch på låten i form av fyra remixar. Bland annat har Andreas Tillander gjort en version.

– Det är både kul och viktigt med remixar. Vi ville inte bara slänga på en annan låt från skivan som B-singel. Alla remixar är gjorda av kompisar och det var ett bra sätt att få in fler influenser till bandet. Min favorit är versionen av AK, det är nästan så den skulle ha låtit i original.

Andreas Eriksson

Kid Down

Åmål är en västsvensk kommun med mindre än 13 000 invånare som knappt har några lokaler att spela musik i. Ändå har tjugotåringarna i bandet Kid Down lyckats ta steget från det lilla samhället till skivkontrakt och turné i USA.

– Givetvis är det mycket tur att vi träffat likasinnade i en så liten stad, säger Eric Höjden som är sångare, gitarrist och låtskrivare i bandet. Sedan har vi faktiskt jobbat som svin för att promota oss själva. Det trista med Sverige är att det är så svårt för oetablerade band att få spelningar. Jag tror att vi gjorde ungefär två hundra utskick till klubbar och festivaler och fick väl bara tio positiva svar tillbaka.

Men när det väl började pratas om bandet var det många som blev intresserade och debut-EP:n *Deadkidsongs* släpptes nyligen på skivbolaget Atenzia. – Vi hade turen att komma i precis rätt stund när dom skulle satsa. Framförallt så inriktar dom sig internationellt och jobbar jättebra för oss i USA. Vi har nog faktiskt en större publik där än här hemma.

Anledningen till det är helt enkelt hur Kid Down låter. Vid första lyssningen påminner deras musik starkt om den typen av poppig punk som är så populär i USA men för varje lyssning på *Dead-*

kidsongs blir man överraskad, man upptäcker nya ljud och influenser.

– Vi lyssnar inte så mycket på den typen av musik som vi spelar. Musikaliskt är vi väldigt breda. Anledningen till att vi låter som vi gör är främst för att vi bestämde oss för att spela musik som vi kunde göra väldigt punkig live. Vi ville bli dyblöta på scen.

– Vårt nya material är mer dansant och med mer glädje. Det representerar hur vi är i nuläget. Oseriösa fast på ett bra sätt. Förhoppningsvis börjar vi spela in vårt album till hösten, om det nu blir som vi tänkt oss. Men det blir det ju aldrig.

Medlemmarna i Kid Down har bött hela livet i Åmål men den senaste tiden har de varit lite splittrade geografiskt eftersom Eric pluggat i Norrköping.

– Vi funderar på att flytta någon annanstans tillsammans för att kunna få bättre genomslag, men vi gillar faktiskt Åmål. Alla känner alla och alla super tillsammans. Det är väl det vi gör, super och spelar musik tillsammans.

Det kan räcka långt.

Isac Nordgren

